

ЖОУНБ імені Олега Ольжича на сторінках преси у 2011 році

Феномен поетичної тиші

«Ми — тільки відгомін майбутніх партитур» — літературні читання під такою назвою пройшли в обласній науковій бібліотеці. Присвячені вони були вшануванню пам'яті нашого земляка — письменника Юрія Гудзя, який трагічно загинув у Житомирі дев'ять літ тому, залишивши після себе значний і досі до кінця не вивчений творчий спадок — вірші, поеми, прозу, картини.

В актовій залі бібліотеки зібралися друзі майстра пера, студенти житомирських вузів, учні, шанувальники творчості письменника, яких гуртує Міжнародне поетичне братство Юрія Гудзя, літературознавці з Житомира, Києва та Рівного.

Директор бібліотеки Василь Врублевський розповів про життєвий і творчий шлях Юрія Гудзя. Головний редактор столичної газети «Слово» Олександр Сопронюк, доктор історичних наук із Києва Володимир Студінський, викладач із Рівного Дмитро Кравець, житомирський історик Анатолій Шевчук поділилися спогадами про поета. Учасники читань довідалися, що вже підготовлена до видання

поема Юрія Гудзя «Барикади на Хресті» у перекладі англійською мовою з ілюстраціями художника Миколи Соболівського. Нині вишукуються кошти для друку її.

Юна дослідниця спадку письменника — учениця Озерненської школи Житомирського району Вікторія Сасовська зачитала уривок зі своєї праці «Феномен мовчання крізь призму ісихизму в поетичній творчості Юрка Гудзя», яка була подана на Малу академію наук.

Лірику поета представила кандидат філологічних наук, доцент Житомирського держуніверситету імені Івана Франка Галина Левченко, а літгурт KBartA — поему «Мандри мандрагори».

На читаннях звучали пісні у виконанні співачок Людмили Покотило і Лариси Бойко. Художнім обрамленням літературного дійства стали роботи майстрів пензля Юрія Камишного, Володимира Череміна, Віталія Правдицького, присвячені письменнику.

Марія ДАЦЮК,

голова Міжнародного поетичного братства
Юрія Гудзя.

Житомирщина, - 2011. - №35(01.04). – с.9

Відбувся тренінг-семінар

Наприкінці березня 2011 року на базі обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича відбувся тренінг-семінар для бібліотечних працівників Житомирського району за темою: «Інноваційні форми роботи бібліотеки: нові тенденції та методика організації».

Семінар відкрила директор центральної районної бібліотеки Підпокровна Т. І.

Завідуюча читальним залом ОУНБ ім. О. Ольжича Л. Баздирева виступила з лекцією - «Виставкова діяльність сучасних публічних бібліотек», з мультимедійною презентацією. Також Людмила Якимівна представила мультимедійний усний журнал

«2011 рік — рік української Першокниги», в якому було дано коротку історичну довідку до 450-річчя Персепоніцького Євангелія.

Консультацію за темою: «Проектна діяльність бібліотек: презентація грантів програми «Бібліоміст» надала завідувача методичним відділом ОУНБ ім. О. Ольжича Карплюк Н. А. Наталія Анатоліївна наголосила, що конкурс розпочав свою роботу з 2009 року, і в Житомирській області вже виграло цей конкурс чотири райони, адже саме «Бібліоміст» допомагає місцевим громадам в Україні модернізувати доступ до інфор-

мації в публічних бібліотеках. Мета проекту: протягом трьох років впровадити та підтримувати такі бібліотечні послуги з використанням безкоштовного доступу до Інтернету, які задовольнятимуть потреби конкретних груп населення місцевих громад.

У кінці семінару було дано бібліотекарям району домашні завдання, одним з яких є збір та оформлення тематичних папок з історії свого села, історії створення бібліотеки.

Л. КОВАЛЬЧУК,
зав. методичним
відділом центральної
районної бібліотеки

Сільське життя, - 2011. - №15(13.04). – с.6

Реабілітовані історією

13 травня в приміщенні Житомирської обласної наукової універсальної бібліотеки ім. О. Ольжича відбулась презентація третього тому книги «Реабілітовані історією. Житомирська область», яка продовжує висвітлення трагічних подій в історії України і області, пов'язаних з політичними репресіями 1917-1980-х років XX століття.

Книга є складовою частиною 27-томної науково-документальної серії «Реабілітовані історією», що присвячується пам'яті та відновленню історичної справедливості щодо мільйонів громадян колишнього Радянського Союзу, які стали жертвами тоталітарного режиму.

Видання здійснене на документальній основі.

У заході взяли участь начальник управління культури і туризму облдержадміністрації Юрій Градовський, упорядники видання, родичі і нащадки людей, що зазнали репресій і були реабілітовані. Юрій Градовський зазначив, що поява третього тому книги на-

передодні Дня пам'яті жертв політичних репресій 1937-1938 рр. глибоко символічна. За кожним прізвищем цієї книги — кров, горе, біль української сім'ї. Він подякував усім, хто причетний до випуску видання, висловив сподівання, що така робота продовжиться, допоки не буде знайдений останній репресований, перед родичами і нащадками якого потрібно вибачитись.

Управління з питань внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю ОДА.

Прапор. — 2011. - №20(19.05). — с.1

Вшанували пам'ять репресованих

Віддати шану громадянам, які стали жертвами політичних репресій, зішлись в Житомирі керівники міської ради, підприємств, репресовані, члени сімей жертв масових арештів, школярі та громадськість. Мітинг-реквієм, що відбувся біля пам'ятного знака жертвам політичних репресій, відкрив міський голова Володимир Дебой. Він зазначив, що для нашої країни ті роки, коли фактично була знищена еліта суспільства, були дуже складними. Жертвами репресій стали безневинні громадяни. Нині відбувається реабілітація імен батьків і дідів. І головне, що цей процес проходить не тільки юридично, а й у свідомості наших сучасників.

На мітингу виступили колишній в'язень фашистського концтабору «Майданек» і сталінських таборів Франц Бжезицький, голова Товариства політ'язнів та репресованих Іван Боцян, член правління цього Товариства Михайло Скоропад. А онук репресованого Миколи Борківського — Віктор Борківський повідомив, що нині тривають роботи зі спорудження меморіалу з іменами жертв політичного терору.

Представники духовенства відправили панахиду по загиблим. Пам'ять жертв політичних репресій присутні вшанували хвилиною мовчання.

Нові імена жертв політичних репресій лягли на сторінки чергового — третьо-

го тому книги «Реабілітовані історією. Житомирська область». Представлення його відбулося в обласній науковій універсальній бібліотеці імені Олега Ольжича. Як зазначив начальник управління культури і туризму облдержадміністрації Юрій Градовський, видання таких книг — це велика справа, адже ця трагічна сторінка історії торкнулася майже кожного. Тож наше завдання — знайти усіх репресованих і попросити вибачення у їхніх родин.

Над виданням працює невеликий колектив науково-редакційної групи при обласній редколегії під керівництвом заступника голови редколегії, заслуженого працівника культури Лариси Копійченко. За її словами, заплановано видати сім томів, проте є потреба й у восьмій книзі. Адже, за попередніми підрахунками, на Житомирщині — понад 85 тисяч репресованих. У нинішньому році мають вийти друком четвертий і п'ятий томи видання. Уже включено до списків реабілітованих близько 18 тис. громадян.

Третій том містить короткі нариси про історію репресій на Житомирщині, оригінали документів, спогади репресованих і свідків тогочасних подій, нариси про видатних людей краю, короткі біографічні довідки про понад 6 тис. репресованих вихідців і жителів області, майже 160 фотографій.

Оксана ЖОВАНІК.

В Житомирі презентували Антологію Українського Націоналізму

Житомир став першим містом України, де було презентовано другий том Антології українського націоналізму. Презентація відбулась 26 травня у Житомирській науковій бібліотеці.

Захід організований Житомирською обласною організацією ВО

"Свобода", Центром національного відродження ім. С. Бандери, Молодіжним націоналістичним конгресом (МНК) та громадсько-політичним об'єднанням "Українська справа". Голова МНК Сергій Кузан у своєму виступі наголосив, що вказана Антологія міс-

тить актуальні праці, які ніколи не втрачають свого первинного значення для України.

- Хіба не актуальні слова Донцова, що у нас відсутні правителі, що дух первинніший за матерію? А слова Стецька, що Україна ніколи не відбудеться без ідеї, кадрів та бороть-

би, - сказав Сергій Кузан.

Упорядник Антології Віктор Рог наголосив, що радий презентації другого тому саме в Житомирі.

- Це для мене честь, бо в книзі містяться роботи ваших земляків Ольжича та Сціборського, - сказав Віктор Рог.

20 хвилин. – 2011. - №22(01.06). – с.А-13

Таланти На відкритті виставки шанувальник таланту подарував художниці ноутбук

Житомирська учениця відкрила свою першу персональну виставку

Віра Смоляр, талановита 16-річна житомирянка, відкрила виставку власних робіт «Світ навколо мене». В приміщенні обласної бібліотеки розмістилось 32 фотографії та 18 малюнків Віри Смоляр. Втім сама Віра визнає, що це лише мала частина з того, що вона вже встигла намалювати й сфотографувати.

На урочисте відкриття виставки завітали не лише учні та вчителі ЗОШ № 20, де навчається дівчинка, але й міський голова Володимир Дебой з своїм заступником Олександром Бочковським. Мер оглянув з Вірою її виставку, подарував квіти та цукерки, а у вітальному слові запевнив, що готовий підтримати будь-які творчі ініціативи усіх дітей Житомира.

Ідейним та не тільки наставником Віри стала її вчителька української мови і літератури Ірина Лубківська, яка найбільше посприяла підготовці виставки.

- Віра у нас дуже талановита, але скромна дівчинка. Її буквально довелось вмовляти показати свої роботи. Познайомившись з Вірою вкотре пе-

реконалась, що талановита людина талановита у всьому, адже до всього Віра ще й пише власні прозові твори, грає на музичних інструментах та добре володіє французькою мовою.

Незважаючи на усі свої творчі здібності, в майбутньому Віра планує серйозно зайнятися вивченням права або стати журналістом. Та попри це в жодному разі не хоче залишати своє захоплення до малювання, бо цим вона живе.

- Моделлю на багатьох з представлених фотографій для Віри виступила її однокласниця Світлана Рогальська. Дівчата разом проводять багато часу, а тому більшість цікавих фотографій у них виходять випадково, без особливої підготовки. Світлана радіє, що Віра відкрила в ній модель, але їй самій більше до вподоби математика та інші точні науки.

Значну допомогу при організації виставки надав підприємець Андрій Раєнок. На відкритті виставки він просто здивував дівчину, подарувавши ноутбук.

Однак найбільшим подарунком для юної художниці стало

Для Віри Смоляр такий подарунок виявився справжньою несподіванкою

те, що так багато житомир'ян прийшли її підтримати. Розчулена дівчинка подякувала і своїм батькам Олені та Олександру, які надали їй всі умови для розвитку, і відомому житомирському фотографу Леоніду Шевчуку, студію якого вона відвідує.

У вітальному слові Леонід Шевчук відмітив, що сьогодні фотографуванням захоплю-

ються всі, проте Вірі притаманне особливе відчуття митця — натискати на кнопку саме в найнеобхідніший момент.

Першу в Житомирі виставку школярки можна буде відвідати до 20 червня в Житомирській обласній науковій універсальній бібліотеці ім. О. Ольжича.

Юлія Домусь

20 хвилин. – 2011. - №22(08.06). – с.А-13

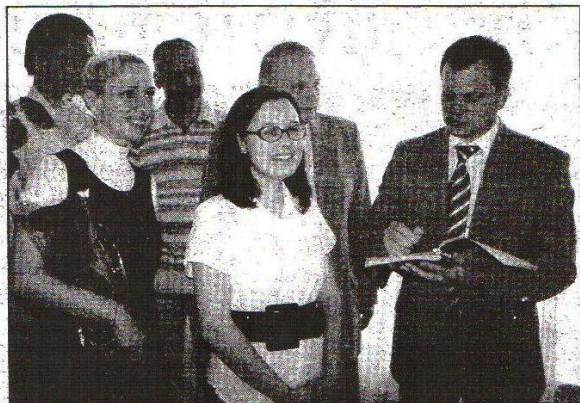
«СВІТ НАВКОЛО МЕНЕ» ВІДКРИЛАСЬ ВИСТАВКА ЮНОЇ ХУДОЖНИЦІ

3 червня 2011 року в Житомирській універсальній науковій бібліотеці ім. О. Ольжича відкрилась персональна виставка фоторобіт та графіки «Світ навколо мене» учениці 10 класу середньої школи № 20 м. Житомира Віри Смоляр.

Віра – переможець другого етапу Малої академії наук з правознавства, захоплюється фотографією, музикою (закінчила музичну школу 10 класу фортепіано та ударних інструментів), образотворчим мистецтвом і художньою літературою. Періодично друкується в міських газетах. Активний учасник фотостудії, очолюваної Леонідом Шевчуком.

Виставку відвідали житомирський міський голова Володимир Дебій, його заступник Олександр Зочковський, працівники відділу освіти міськради.

«Переглядаючи роботи нашої

житомирської зірочки, я впевнився, що вони незвичайні. Віра – це унікальна талановита дівчина, про що свідчать теплі захоплені погляди присутніх сьогодні близьких і друзів, які прийшли її підтримати», – поділився враженнями мер Житомира.

Володимир Дебій запевнив, що міська влада завжди підтримуватиме талановитих дітей Житомира. Тому цього річ активні керівники міста направлені на розвиток спорту, фізкультури та здорового сімейного відпочинку.

Так, нещодавно, у гідропарку силами міської влади за підтримки благодійної фундації «Відкриті серця» встановлено новий дитячий ігровий майданчик. Також на площі Перемоги, з відкритою спортивний майданчик, оснащений постійним освітленням. Все це здійснюється тому, що Житомир сьогодні має надзвичайно багато талановитих дітей. «Дуже важливо у них розви-

вати те, що даровано Богом. Тому сьогодні робота із дітьми, турбота про підрастаюче покоління має стати нормою нашого життя», – додав Володимир Дебій і побажав юному таланту – Вірі Смоляр – нових звершень.

Вперше у Житомирі і Житомирській області відкрито персональну виставку настільки юного таланту. Доробок, представлений у бібліотеці, складає 32 фото і 18 малюнків олівцем.

Віру Смоляр прийшли підтримати її товариші, разом з якими вона відвідує літературну студію «Горицвіт», створену у школі № 20 Іриною Лубківською. Вони читали свої вірші, в тому числі французькою мовою.

Побажавмо Вірі, творчі здібності якої не залишили байдужими нікого з відвідувачів виставки, легкої дороги в майбутнє.

Прохір ШАЛЯПІН.

Місто. -2011. - №21(20.06). – с.5

■ Виставки

Велика подія для маленької дівчини

Нею для Віри Смоляр стала персональна виставка «Світ навколо мене», яка відкрилась в обласній науковій бібліотеці імені Олега Ольжича. Фотороботи та графіка талановитої юнки спочатку вражали друзів, однокласників, учителів, а тепер їх зможуть

оцінити всі небайдужі до такого мистецтва. А стала можливою виставка десятикласниці Житомирської ЗОШ №20 завдяки підтримці та допомозі небайдужих дорослих.

Літературний хист Віри давно помітила і розвивала її вчителька української мови та літератури Ірина Лубківська. Незвично глибокі для підлітка роздуми про життя, якими вона практично заміняла традиційні й навіть подекуди нудні шкільні твори, публікувалися в газеті «Місто». Проте у посправжньому талановитій людині – талант не один. Віра гарно малювала з дитинства, але коли піросла й узяла до рук фотокамеру, почала вже за її допомогою показувати своє сприйняття життя – по-дитячому світлі і по-дорослому філософське. Її наставниця з мови Ірина Олексівна стала прихильницею і цього таланту дівчини. Їй не лише прихильницею: вона взялася допомогти їй. Познайомила з відомим у Житомирі фотомайстром Леонідом Шевчуком, котрий став учителем Віри у фотосправі, та якось озвучила ідею про персональну виставку дівчинки.

У те, що ця ідея стане реальністю, мало хто вірив, окрім хіба що самої Віри (таке вже у неї ім'я). Та ще Іри-

ни Лубківської. Вона знайшла спонсорів для друку фото та придбання фоторамок – ними стали Леонід Шевчук і генеральний директор агропромислового «Альянсу» Андрій Раєнок. Вона знайшла підтримку Житомирській міській раді та серед громадськості вона плакала від радості за свою ученицю на відкритті виставки.

— У житті кожної людини є події, які з повним правом можна назвати визначальними, бо вони можуть змінити життя, — сказав заслужений діяч мистецтв України Володимир Шинкарук. — Хочеться вірити, що саме сьогоднішня подія стане знаковою для Віри.

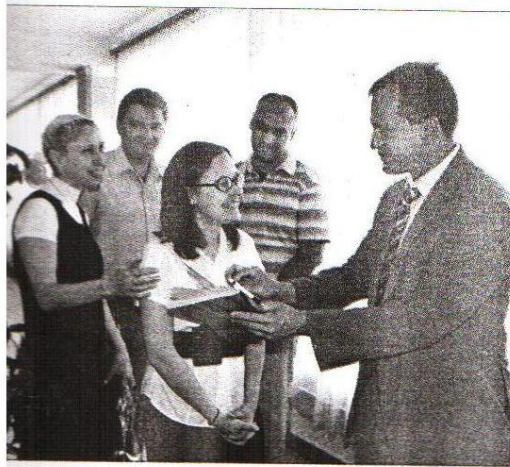
На відкритті виставки завітав і Житомирський міський голова Володимир Дебій:

— Я впевнений, що у кожної дитини є талант. Валиво його розвивати, підтримувати, допомагати так, як роблять це наставники Віри, — сказав відаючи дівчині квіти і цукерки.

Багато гарних слів почула Віра від гостей свята: друзів, проте найприємнішою несподіванкою для неї став подарований Андрієм Раєнком ноутбук. Своєрідним анонсом ще одного проекту талановитих учнів школи №20 стали вірші, написані та продиктовані учасниками літературної студії «Горицвіт».

А про фото Віри Смоляр промовчу — їх варто бачити. Виставка експонуватиметься до 20 червня, тож можливість переконаватися на власні очі у неабиякому таланті маленької дівчини.

Ірина ХОМЧУК.
Фото Михайла П'ЄХА.

Житомирщина. -2011. - №61(10.06). – с.8

Поки більшість житомирян тікають з розпеченого міста, житомирських поетів охопив ліричний настрій. Саме так – «Житомир Ліричний» – назвали літературну зустріч, яка відбулась в Житомирській науковій бібліотеці 17 липня.

Почитати свої поезії прийшли не лише молоді поети-початківці, але й ті, хто вже давно

пов'язав своє життя з літературою. Власними творами радували слухачів Олександр Вітюк, Катерина Радущинська, Марія Хіміч.

– Взагалі влітку майже нічого не відбувається, – каже Марія Хіміч. – Усі тікають з міста, подалі від розплавленого асфальту. Аж тут – «Житомир Ліричний». Просто зібрався гурт поетів та початківців, почитали

один одному свої твори, обговорили їх. Це може стати доброю традицією.

Прийшли почитати свої перші вірші ще зовсім юні творці слова – Діана Прищета, Анна Єфимкіна, Анастасія Поліщук. Наймолодша учасниця Діана не приховує задоволення:

– Так як у мене це було вперше, то враження не передати. Де-

які твори дуже вразили своєю проникливістю та щирістю. Та й самій було приємно спробувати себе в ролі читача. Я просто в захваті! Вважаю, що такі заходи повинні мати місце в культурній програмі нашого міста.

– На жаль, було небагато читців і слухачів, але це вже перший крок для того, щоб розвивати в Житомирі поетичний

рух, – каже одна з організаторок заходу Анастасія Поліщук. – Хочеться, щоб в Житомирі була поліцентрична система поетичних та письменницьких шкіл. Починати потрібно змалечку. Осередком розвитку повинні бути школи, а також громадські організації. Звичайно, планується проводити такі заходи і далі.

Юлія Демусь

20 хвилин. – 2011. - №29(20.07). – с.А-14

ЧЕКАЙТЕ. І ДАСТЬСЯ?

Після тривалої перерви обласна наукова бібліотека спільно з краєзнавчим музеєм спробувала відродити напівзабуті традиції читачьких конференцій. Ще й у супроводі «асоціативної музики».

«Будьте як вода. Нема перепон – вона тече. Гребля – вона зупинилася». Саме таку і безліч подібних порад «як жити довго в щасті та радості» вміщує книга, висунута на міжнародну літературну премію імені нескореного лицаря українського духу житомирця Свєгена Концевича. Автор – мукачівський літератор, журналіст і видавець Мирослав Дочинець вразив житомирську божу власним романом «Вічник». Посоромленими стали ті місцеві оракули, які віщували швидку дискредитацію згаданій вище премії підкресленою містечковістю.

Натомість маємо, без переклішення, цікавий артефакт. А все непересічне не може сприйматися однозначно. Так і тут, «Вічник» – збірка заповідей (і сповідей) карпатського мудреця Андрія Ворона, життєвий шлях якого зупинився на 104-му році через звичну для карпатців біду – паводок. Він бачив тайгу, не зі слів знав уссурийські хащі та калмицькі висушені степи, стояв на берегах Печори, дерся скелями Алтаю, вдихав волю повітря Колхиди, ба навіть милувався красивими Греції. Це географія його життя. А біографія літературного героя

не менш дивовижна: боронив Карпатську Україну, роками переховувався у лісах, мешкав у відрубному монастирі, не оминув каторги ГУЛАГу. Тож мандрував і повсякчас навчався. Згодом повернувся до Закарпаття: оселився у старій хижі, плекав для прожитку садовину-городину, оздоровлював людей, майстрував по селах. Мирославові Дочинцю дісталася валіза із записами діда Ворона. Відтак і ми можемо наче зазирнути до неї і зачепити мудрих порад Андрія Ворона.

«Світла» медицини охрестили спадщину закарпатського знахаря «свіжим струменем у сучасній дієтології, валеології, психології та містечковзнавстві». Утім, в Житомирі на згаданій читачькій конференції бракувало і медиків, і... письменників. Та й сам 52-річний автор був «присутній» лише власним зверненням до житомирської громади, яке починалося словами «Солодкі мої!» й виявилось перенасиченим філософськими узагальненнями та всілякими відходами – втечами від реальності.

Читацька конференція взагалі скидалася на педагогічну, переважали-бо (всупереч роз-

друкованій програмі) викладачі місцевих вишів. «Це що завгодно, тільки не художня література!» – констатувала кандидат філології, доцент ЖДУ імені І.Франка Ванда Чайківська. На її думку, у «Вічнику» багато повчань. А це саме те у літературі, чого доволі категорично не сприймав Свєген Концевич. Просякнення ароматом екзотичних для полісся Карпат не в силі затумити потенційних запитань і зауважень до самої ідеї роману – сповіді. «Люби життя таким, як воно є» – чи це справді аж настільки мудро-універсально у нашій ситуації?...

Кандидат філологічних наук з агрозоологічного університету Олена Талько доволі категорично протиставила «блискуче відчуття мелодійності мови» автора «Вічника» нібито невдалим і шкідливим спробам телеканалу СТБ упродовжувати вже незвичну лексику початку 20-го століття. Її колега Людмила Сршова вбачила у обговорюваній книзі водночас і «енциклопедію кулінарії», і... реінкарнацію «Педагогічної поеми» Антона Макаренка. Головний герой, мовляв, усіх і вся вважав своїми вчителями – і це нібито слушний підхід. Шоправда теза діда Ворона «Не роби з людей собі ні ворогів, ні друзів, тоді не матимеш з ними клопоту», хай там як, зовсім не макаренківська. Як і, зрештою, чи не всі інші.

У молодшого покоління педагогів асоціації геть відірвані від радянських кліше. Викладач школи містечка і оригінальний художник з Червоноармійська Віталій Правдицький у своєму виступі «проклав містки» до містечка кіно. Повнометражний фільм Михайла Іллєнка «Той, що пройшов крізь вогонь» про українця Івана Данька, який став вождем індіанців, невдовзі вийде на екрани й вочевидь претендуватиме на роль еталонової: «Фільм про те, як стати лідером, вождем» (слова режисера). Віталій протиставив

шо кіношну легенду настановам героя «Вічника». Бо й справді, чи варто бурхливо вітати факт укорінення селянина – полтавця в індіанському племінні на березі озера Онтаріо, навіть в якості вождя і батька чотирьох синів? Чи шістьа-доля українця найпевніша у далекому краї? Найважливішим, як твердить після всіх поневірянь Андрій Ворон, є камінь власної криниці у рідній землі. Це, мабуть, аксіома, з якою важко не погодитися.

Хоча заради об'єктивності, варто зауважити нескритичний опис «науки життя» Ворона на радянських просторах, вкладаючи в уста кар'єриста-волоха чи навіть мисливця – китайця. Відтак узагальнення на зразок «Те, що тобі належить, само дасться», або ж «Те, що тобі не належить, чекати не слід» на небайдужу українську сучасну душу якось не лягають. Мабуть саме тому офіційні рецензії «Вічника» расніють акцентами, які відверто схвалюють те, що стисло можна назвати пристосуванством. Присутній на обговоренні (не побажав назватися) київський радіожурналіст охрестив «Вічник» різновидом владного зомбування, таким собі «щепленням» проти Май-данів.

Щодо премії. Член оргкомітету премії імені Свєгена Концевича письменник Григорій Цимбалюк головну налію покладає на добір знаних майстрів пера всукраїнського масштабу як гарантію авторитетності вибору лауреатів. Нібито дуже припрошують в «арбітри» Ліну Костенко, а не менш поважний Іван Дзюба, мовляв, наче б і погодився, але на заваді важкий стан здоров'я. Пошуки та переговори тривають, а тим часом шляхом «відродження читачьких конференцій» жовтнева свесвітня «нобелівська сверблячка» дісталася Житомира. І, мабуть, не біда, що заявлену класику під маркою «асоціативної музики» подекуди було важко впізнати.

Олександр Кіб

Таймер. – 2011. - №12(27.10). – с.5

ЩЕ РАЗ ПРО НЕВИВЧЕНІ УРОКИ І. Я. ПАДЕРЕВСЬКОГО

В Україні й досі зберігається двозначне ставлення до постаті І.Я.Падеревського, оскільки певні політичні структури, визнаючи неперевершений і геніальний талант Падеревського на ниві музичного мистецтва, закидають видатному полякові його патріотичні погляди і життєво-світоглядні принципи. Найгірше те, що Падеревського зовсім незаслужено і цілком безпідставно «охрещують» польським шовіністом, чого у житті великого гуманіста зовсім не було і бути не могло. Ми не будемо розповідати нашому читачеві про визначні та неперевершені здобутки Ігнація Яна Падеревського на ниві музичного мистецтва, перелічувати його багаточисленні титули та тріумфи, однак загостримо увагу нашого сучасника на тому, яку ж роль відіграв Ігнацій Падеревський в історії польської державності.

Як відомо, на початку XX століття поляки, як і українці (так само як і угорці, словаки, чехи, серби та хорвати), не мали своєї держави. Всі ці народи змушені були жити в умовах національного гноблення найбільших на той час імперій: Російської, Австро-Угорської та Німецької. Однак процеси національного і державного відродження з однаковою силою та необхідністю клекотили в усіх кутках Європи. Своєрідним каталізатором, який пришвидшив появу нових і молодих держав у Європі, стала перша світова війна і поразка вище означених імперій у цій війні. Однак аби у такому бурливому суспільному «кипінні» спромогтися утворити власну державу, потрібні були надвелегенські зусилля національних еліт, які на той час безумовно сформувалися і очолювали процеси національно-державного відродження. Ось якраз до еліти польської нації і належав Ігнацій Ян Падеревський. Можливо декому видається дивним, що саме музикант і композитор опинився на чолі державотворчих процесів, однак вся геніальність та патріотизм цього чоловіка, якого часто називали «воскреслим Шопеном», якраз і полягала в тому, що він поклав на шальки свободи і незалежності власного народу титанічні вміння, талант і здобутий на той

час визначний авторитет. Слава Падеревського прислужилася польському народові і Польській державі сповна і з найбільшою користю. Створений ним у 1915 році разом з Генріком Сенкевичем Генеральний комітет допоміг жертвам війни в Польщі став своєрідним «штабом» відродження польської державності. Безумовно, у пропесі відродження Польщі зразка листопада 1918 року відіграли роль і багато інших факторів, однак визначна (а можливо й виняткова) міжнародна підтримка Польщі завдячена саме роботі та діяльності Ігнація Яна Падеревського. Поряд із талантом музиканта - піаніста Падеревський мав чудову інтуїцію політика - державника, яку використав сповна у налагодженні міжнародних зв'язків із найвпливовішими колами США та країн Європи, які вирішували долю переможених у першій світовій війні держав. Саме безпосередні контакти І.Я.Падеревського із американським Президентом Вудро Вільсоном, прем'єром Франції Ж.Клемансо дозволили полякам зміцнити державну міць та заручитися міжнародною (в тому числі й військовою) підтримкою. В українській науково-історичній літературі поки що маловивченими залишаються сторінки біографії Падеревського під час проведення Паризької (Версальської) мирної конференції у 1919-1920 роках, однак той факт, що саме на примірнику Версальського мирного договору між країнами Антанти і переможеною Німеччиною стоїть підпис Падеревського і ще одного делегата від Польщі - Романа Дмовського, говорить багато про що. Ігнацій Ян Падеревський став Прем'єр-Міністром і водночас міністром закордонних справ (дивовижний приклад вдалого поєднання високих державних посад) тільки що відродженої Польщі у найважчий і найвідповідальніший для свого народу період. Дуже цікавими для сучасного прочитання та належних історичних (але не політично-кон'юнктурних) оцінок є сторінки спілкування та контактувань І.Я.Падеревського у 1918-1920 роках із лідерами Чехословаччини, Югославії, Італії. На жаль, у цьому переліку немає імен та прізвищ ук-

раїнських політиків та очільників Української Народної Республіки чи, наприклад, Української держави часів гетьмана Павла Скоропадського. Важко повірити, що І.Я.Падеревський принципово відкидав подібні контакти чи комунікацію, бо ж контакти Симона Петлюри і Юзефа Пілсудського мали місце і мали певні наслідки. Водночас немає жодних підстав вважати І.Я.Падеревського польським шовіністом або недругом українського народу чи української державності. Українці й досі повинні навчатися у Падеревського тому як правильно і мудро використовувати свій власний і особистий авторитет, контакти, зв'язки і т.п. на користь власного народу, власної держави і її зміцненню. Поляки мають всі підстави пишатися генієм Ігнація Падеревського, його видатним і винятковим прикладом служіння Вітчизні. Нам, українцям, замість сліпої і примітивної невдячності (не кажучи вже про ненависть) варто просто повчитися. Шануванню і пам'яті своїх героїв і лицарів, бо ж і у нас вони є, а також вмінно зневажати тих, хто упосліджує рідну державу і нашу Вітчизну - Україну. На жаль, і таких підстав у нас і до сьогодні вистачає.

Віктор Радчук

Доступ до інформації є необхідною складовою у сучасному житті кожної людини. Однак понад 75 відсотків українців не мають можливості регулярно користуватися Інтернетом. Хоча протягом останніх двох десятиліть Україна зробила значні кроки в напрямку розвитку сучасних технологій та комп'ютеризації, бібліотеки залишилися осторонь позитивних перетворень. Та завдяки програмі «Бібліоміст» все змінилося. Сільські та міські бібліотеки перетворюються на центри громадського життя, де відвідувачі можуть отримати необхідну інформацію.

«Бібліоміст» - це партнерська робота IREX, USAID та Міністерства культури і туризму України на підтримку якої Фондація Білла та Мелінди Гейтс надала грант на суму 25 мільйонів доларів США. «Бібліоміст» співпрацює з центральними й місцевими органами влади та бібліотеками на всій території України. Ця програма розбудовує сучасну систему публічних бібліотек в Україні шляхом оснащення комп'ютерами та іншим обладнанням, надає допомогу бібліотекарям, сприяє кращому усвідомленню суспільством важливої ролі бібліотек та падає їм відповідної підтримки.

Діє безкоштовний Інтернет-центр

Відрядно, що учасниками проекту «Бібліоміст» стали бібліотеки нашого району. Вони взяли участь у конкурсі «Організація нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету» і вибороли перемогу. П'ятнадцять комп'ютерів з принтерами, веб-камерами отримали районна бібліотека спільно з Корнішівською бібліотекою для дорослих, бібліотекою для дітей та Андрушківською сільською бібліотекою.

Завдяки проекту «Бібліоміст» масо змогу впроваджувати бібліотечні послуги з використанням безкоштовного доступу до мережі Інтернет, - розповідає директор районної центральної бібліотеки А. І. Ткачук. Віднині районна бібліотека - сучасний центр, який дозволяє усім бажаючим не лише отримувати необхідну інформацію, але й спілкуватися з близькими та друзями, стираючи кордони та відстані.

Офіційне відкриття так

званого Інтернет-центру відбулося у читальному залі, який знаходиться на другому поверсі адмінбудівки. Саме тут встановлено вісім комп'ютерів з вільним доступом до всесвітньої мережі. Ця подія зібрала бібліотекарів, працівників культури, учнів Пошлявнянської гімназії і, звісно ж, гостей. Це директор обласної наукової бібліотеки імені О. Ольжича

В. М. Врублевський, його заступник В. Ф. Трохименко, завідувач науково-методичним відділом обласної бібліотеки А. В. Ковтонюк, заступник начальника управління культури та туризму облдержадміністрації Г. О. Таранюк.

Після перерізання символічної стрічки до учасників свята звернувся голова районної ради М. Г. Котелянець. - Відкриття Інтернет-центру - це дуже корисна справа, яка сприятиме розвитку повітряних технологій та комп'ютеризації у районі. Проект розкриває необхідність залучення бібліотек до нової інформаційної діяльності.

Першими користувачами Інтернет-центру були старшокласники Пошлявнянської гімназії. Вони залюбки сіли за монітори новеньких комп'ютерів. Помічниками у Інтернет-центрі були бібліотекарі. До речі, до цього проекту багато зусиль доклала директор районної бібліотеки А. І. Ткачук.

Цікавилися в однієї старшокласниці, чи сподобалося їй Інтернет-центр. - Віднині приходитиму сюди постійно, адже вдома Інтернету немає. Тут не лише можна взяти потрібну інформацію для уроків, а й поспілкуватися з друзями по скайпу, писати електронні листи далеким родичам.

Під час презентації Інтернет-центру колектив бібліотекарів та начальник відділу культури та туризму райдержадміністрації В. Г. Зарічний вітали по скайпу малинських бібліотекарів, які теж стали учасниками проекту.

Отже, якщо ви бажаєте дізнатись про найсвіжіші новини у світі, знайти роботу, родичів, відшукати матеріали для рефератів, завітуйте до безкоштовного Інтернет-центру, станьте його користувачем. Адже Інтернет - це вікно в єдиний інформаційний простір, яке стимулює бути обізнаним та сучасним. Адже «хто володіє інформацією - той володіє світом».

Я. СИДОРЕНКО.

Фото автора.

Бібліоміст

28 жовтня у приміщенні Олевської бібліотеки для дорослих відбулася знаменна подія - проект "Організація нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету" програми "Бібліоміст" став реальністю.

Програма "Бібліоміст", покликана перетворити бібліотеки на сучасні громадські центри та підвищити роль бібліотек в українському суспільстві, розпочалася за партнерства Міністерства культури України, Ради міжнародних нау-

кових досліджень та обмінів (IREX), Агентства США з міжнародного розвитку та Української Бібліотечної Асоціації у 2008 році. Робота над реалізацією проекту, який передбачав створення у місцевих бібліотеках учасниках конкурсу відповідних умов, почалася у районі влітку минулого року. За підсумками конкурсу, які підбивалися у лютому 2011 р.

у м. Києві, його переможцями стали більше 200 публічних бібліотек, серед яких Олевська центральна районна бібліотека та її філії у селах Зольня, Зубковичі, Жубровичі, Кам'янка та Лопатичі. Вказані сільські бібліотеки отримали по 2 комп'ютери, Олевська ЦРБ - 6 комп'ютерів, а також, усі - безкоштовний доступ до мережі Інтернет. Персонал бібліотек пройшов спеціальне навчання при обласній науковій бібліотеці ім. О. Ольжича.

На відкритті БібліоІнтернет-цен-

тру були присутні голова Олевської РДА Андрій Дяченко, голова районної ради Микола Харченко, міський голова Анатолій Повар, начальник відділу культури і туризму Ірина Кльоц.

Уроцисту подію відзначили своєю присутністю представник програми "Бібліоміст" в Україні пані Меган Унангст (США), представник програми "Бібліоміст" у Житомирській області Анатолій Ковтонюк, заступник начальника обласного управління культури Галина Таранюк, заступник обласної універсальної бібліотеки Валерія Трохименко.

Слід відмітити також належну підготовку до свята працівників централізованої бібліотечної системи району на чолі з директором ЦБС Лідією Сібірьовою. Слова вдячності з уст ведучих лунали також на адресу бібліотекарів та сільських голів населених пунктів - учасників проекту. Усі виступаючі відмітили, що реалізація програми відтепер відкриває нові сучасні можливості розвитку, навчання, бізнесу, спілкування перед усіма бажаними.

Ю. Халімончук.

Новини Олевська. – 2011. - №44(04.11). – с.1

Житомир зустрічав зиму з фестивалем «Зоряна Україна»

Учасники та гості мистецького фестивалю "Зоряна Україна" ім.Олесь Бердника

Вже сьомий рік поспіль в Житомирі проходить Міжнародний мистецький благодійний фестиваль «Зоряна Україна» ім. Олесь Бердника.

Однак цього року він певною мірою ювілейний, адже 27 листопада минало 85 років з дня народження Олесь Бердника — відомого українського письменника, поета, мислителя, громадського діяча, автора

50-ти романів, повістей, поетичних збірок. У 60-х роках письменник був культовою постаттю української фантастичної літератури, а в Житомирі раз на рік на початку грудня збираються усі талановиті люди, щоб вкотре згадати про його життя.

Зокрема, 1-2 грудня в Житомирській обласній бібліотеці ім. О. Ольжича відбулось урочисте від-

криття фестивалю «Зоряна Україна» ім. Олесь Бердника та виставки «Зорі і терни Олесь Бердника».

На фестивалі презентували автобіографічний роман Бердника «Вічне начало», влаштували літературні читання та мистецький перформанс за мотивами його творчості.

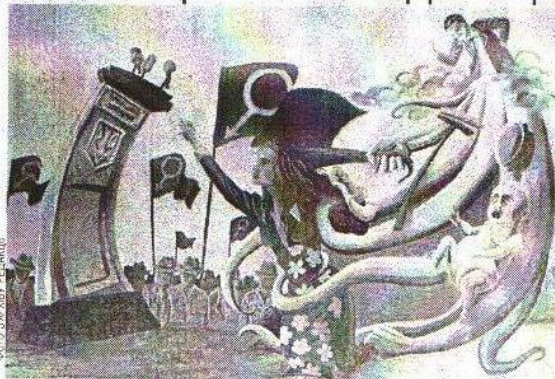
На виставковій експозиції ще до 10 грудня можна оглянути рари-

тетні документи та артефакти з сімейного архіву письменника, його перші видання та рукописи, художні твори, написані в період ув'язнення, витримки з протоколів допитів. У перші дні фестивалю гості могли побачити експонати виставки Заслуженого художника України Юрія Камішного «Вічне Начало». На фестивалі побували заслужений працівник культури України Володимир Шинкарук, заслужена артистка України Ірина Шинкарук, заслужений художник України Юрій Камішний, не менш імениті артисти Житомирського муздрамтеатру ім. І.Кочерги, представники творчих та громадських об'єднань міста, учні шкіл, представники влади. На фестивалі можна було поспілкуватися й з рідними письменника, донькою - Громовицею Бердник.

Юлія Демусь

20 хвилин. – 2011. - №49(07.12). – с.А-21

Житомирська молодь гендерні проблеми малює

Малюнок "Табу" за голосуванням в соцмережі лідирує

В Житомирській обласній бібліотеці ім.О.Ольжича в рамках проекту гендерної рівності "Жіноче питання. Вихід є" триває виставка малюнків школярів та

студентів міста на тему "Жіноче питання. Вихід є".

На виставці представлені малюнки 25 учасників різного віку, які на папері у довільній формі зобразили своє бачення

вирішення сучасних гендерних питань та загалом своє ставлення до розподілення соціальних ролей у суспільстві.

Як розповіла координаторка проекту Анастасія Галіна попередньо в навчальних закладах Житомира проводили тренінги стосовно цієї теми, а потім усім бажаючим запропонували взяти участь ще й в конкурсі.

Анастасія визнає, що не всі роботи дійсно відповідають темі, разом з тим радує той факт, що молодь цікавиться проблемами рівності і намагається зламати свої стереотипи.

Поки роботи 25 учасників виставили на огляд

у соціальній мережі та у бібліотеці, кожен може зайти і проголосувати за роботу, яка сподобалась йому. Окремо кращі роботи визначатиме й журі, а в кінцевому результаті роботи переможців з січня 2012 року розміщуватимуть на рекламних стіплайтах міста.

- Проект спрямований на розкриття та візуалізацію жіночого руху та важливих для жінок проблем, питань гендеру, рівних прав за допомогою одного з найважливіших інструментів впливу на людську свідомість – художнє мистецтво. Імена переможців оголосим 26 грудня.

Юлія Демусь

20 хвилин. – 2011. - №51(21.12). – с.А-21

НА ФОТОВИСТАВЦІ В ЖИТОМИРІ МОЖНА ПОБАЧИТИ УСЕ ПОЛІССЯ

Понад 50 робіт професіоналів та аматорів представлено на щорічній виставці фотографій спілки фотохудожників Житомирщини. Днями фотовиставка відкрилася у фойє Житомирської обласної наукової бібліотеки ім.О.Ольжича.

Тематикою виставки традиційно був поліський край і назва відповідна - "Рідний край – моє Полісся". Роботи відбиралися на конкурсній основі. Голова Житомирського відділення спілки фотохудожників Віктор Одоміч загалом задоволений роботою конкурсантів і оцінює достатній рівень робіт. Втім, на його думку, є й такі, що не мають ніякого художнього значення і підходять для домашніх фотоальбомів. Серед відвідувачів виставки у перший день здебільшого були житомирські художники та фотографи.

- Тут є роботи і в побутовому жанрі, і пейзажі рідного краю, і портрети та натюрморти. – відзначає спеціаліст обласної бібліотеки Ольга Птіцина. -

Цьогоріч експонати ледве вмістилися у вестибюлі.

- В цьому році серед учасників було багато молоді. Ми відкрили нові імена. Хотілось би відмітити роботи майстра Олександра Чорного. Друге відкриття – молода дівчина Марія Кобилинська.

Традиційно сильно у нас виступає бердичівський фотоклуб «Бердичів», - ділиться Віктор Одоміч.

Цього року на фотовиставку було подано понад 230 робіт. Роботи відбирало компетентне журі.

Юлія Демусь